

AZ AGY OLVASÁSA

Caroline Markolin, Ph.D.

Az agyról készített komputer tomográfia felvételeket széles körben használják agydaganatok vagy más agyi, „rendellenességek” felfedezésére. De 1981-ben, Dr. Ryke Geerd Hamer, belgyógyász és a Germán Gyógytudomány (GNM) megalapítója, egy megdöbbentő felfedezést tett. Miután kielemezte és összehasonlította több ezer betegének a kórtörténetét, Dr. Hamer megállapította, hogy minden betegség – a megfázástól a rákig – egy váratlan konfliktus sokk eredménye.

Dr. Hamer arra jött rá, hogy egy ilyen előre nem látható konfliktus (váratlan harag vagy aggodalom, valakinek a váratlan elvesztése, vagy a valakitől való váratlan elválás, egy váratlan sértés stb.) nemcsak a lelkünkben megy végbe, hanem az agyban és a megfelelő szervben is. Abban a pillanatban amikor, a konfliktus megtörténik, a sokk létrehoz egy elváltozást az agyban, ami tisztán látható az agyról készített felvételen éles céltáblához hasonló körökként (lásd a képet). Ennek hatására az érintett agysejtek küldenek egy jelet a megfelelő szervnek, ami vagy egy daganat növekedését vagy pedig a szövetek lebomlását vagy működőképesség elvesztését okozza, attól függően, hogy az agy melyik rétegét érte a konfliktus sokk.

A magyarázat arra, hogy bizonyos konfliktusok miért kötődnek az agynak egy meghatározott területéhez, az, hogy az evolúció folyamán, az agynak minden egyes rétege arra lett programozva, hogy azonnal tudjon válaszolni konfliktusokra, amelyek veszélyeztethetik az életben maradásunkat. Amíg az agytörzs (az agy legősibb része) az alapvető túlélési teendőkért felelős, mint a légzés, szaporodás, és táplálkozás, addig a nagyagy (az agy legújabb része) sokkal bonyolultabb problémákat old meg, mint például területikonfliktusok, elválasztás konfliktusok, vagy önleértékelési konfliktusok.

Miután megállapította, hogy az agy a közvetítő a lélek és a szerv között, Dr. Hamer felfedezte, hogy a céltáblaszerű konfiguráció csak addig marad éles, amíg az ember konfliktus-aktív fázisban van. Amint a konfliktus megoldódik, az agyi elváltozás – a lélekkal és az aggyal együtt – belép a felépülés fázisába. Mint bármilyen sérülés esetében, ami gyógyul, kialakul egy ödéma, ami védelmet nyújt az agyszövetnek, amíg ez a folyamat zajlik. Az agyról készült felvételen láthatjuk a változásokat: a korábban éles céltáblaszerű körök, amik most el vannak merülve az ödéma alatt, homályosnak, elmosódottnak és sötétnek tűnnek. Ezek a megfigyelések igazolták Dr. Hamer felfedezését, ami szerint minden betegség két fázisban zajlik le: az első a konfliktus-aktív fázis, amire érzelmi stressz, étvágytalanság, és álmatlanság jellemző, és ha sikerül megoldanunk a konfliktust, a második a gyógyulási fázis. A gyógyulási fázis, amit általában „betegségnek” hívnak, gyakran egy nehéz folyamat, amit fáradtság, láz, gyulladás, fertőzések és fájdalom kísér.

A gyógyulási fázis csúcspontján az agyi ödéma eléri a maximális méretét, amikor is az agy egy rövid, erős nyomással kipréseli azt. A Germán Gyógytudományban ezt a kritikus pillanatot Epileptoid Krízisnek hívják. A szívroham, stroke, asztma, vérző daganatok, migrén, vagy epilepsziás rohamok csak néhány példa erre a krízisre. A tünetek mindig a konfliktus természetétől függenek, és attól, hogy az agy melyik rétege érintett. Miután az agy kipréselte az ödémát, neuroglia (az agyban található kötőszövet, ami az idegsejteknek nyújt szerkezeti támaszt) alakul ki ezen a területen, hogy helyreállítsa az idegsejtek működését, amiket a konfliktus sokk érintett. Ez az ártalmatlan glia felhalmozódás, amit **agydaganatnak** hívnak, annak ellenére, hogy ez tulajdonképpen egy gyógyuló agyi elváltozás. Dr. Hamer már 1982-ben megállapította a kapcsolatot ezek az „agydaganatok” és az ezzel egy időben megjelenő szervi megbetegedések között.

A fenti agyi CT-én látható egy céltáblaszerű konfiguráció (Hamer Góc) a jobb agyfélteken, a nagyagy posztszenzoros kérgében. Ez a konkrét hely arra utal, hogy a beteg bal lábában túlérzékenység (bizsergés) van egy elválasztás konfliktus miatt. Mivel a körök élesek, kikövetkeztethetjük, hogy a konfliktus még nem oldódott meg. De miért a bal lábat érinti és nem a jobbat? Az agynak nagyon fontos szerepe van a Germán Gyógytudományban, ezért mindig figyelembe kell venni azt, hogy valaki jobb vagy balkezes. A legegyszerűbb módja, hogy eldöntsük, hogy milyen kezesek vagyunk, a tapsolás teszt. A felül lévő kéz a meghatározó, és ebből tudjuk, hogy jobb vagy balkezesek vagyunk e. Ettől függ, hogy az agy melyik felét fogja a konfliktus érinteni, és következésképpen, hogy a test melyik része lesz érintve. A kezűségnek két alapelve van:

1) Egy jobb kezes ember, egy anya vagy gyerekkel kapcsolatos konfliktusra a teste bal oldalával reagál, és egy partnerrel (mindenki az anya és gyerek kivételével) kapcsolatos konfliktusra pedig a jobb oldalával. A balkezes embereknél ez fordítva van.

2) Az agy és a szerv kapcsolata mindig kereszteződött.

A Germán Gyógytudomány terápia a konfliktus azonosítására, és legfőképpen a megoldására összpontosít, mert csak a konfliktus megoldása eredményez gyógyulást. A GNM-mel foglalkozó terapeuta feladata az, hogy támogatást nyújtson a betegnek a természetes gyógyulási folyamat alatt. Egy agyról készített felvétel egy alapos kórtörténettel együtt létfontosságú ahhoz, hogy megállapítsuk a gyógyulási folyamat időtartamát, és a várható komplikációkat. Az rendkívül fontos, hogy felmérjük, hogy érdemes e megoldani a konfliktust (konfliktusokat), mivel a régóta fennálló konfliktusok megoldása a gyógyulási fázist életveszélyessé teheti. Tekintettel a lehetséges veszélyekre, az agyról készült felvételeknek a Germán Gyógytudomány szerinti elemzése egy nagyon felelősségteljes munka, ami széleskörű képzést igényel.

Fordítás: Hajnalka Váradi

Forrás: www.LearningGNM.com